

UCHWAŁA NR 216/2024
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 21 marca 2024 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego
w Izbie Ogólnoadministracyjnej,
ogłoszone w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 358**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269 ze zm.) Krajowa Rada Sądownictwa:

1. **przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana Krzysztofa Sobieralskiego oraz Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Szymona Jędrzeja Bloka, Pana Macieja Andrzeja Mity, Pana Tomasza Witolda Sobeckiego i Pani Diany Ewy Trzcińskiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej.

UZASADNIENIE

I

Postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa

Na dwa wolne stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 358, zgłosili się:

- Pan Szymon Jędrzej Blok – sędzia Sądu Okręgowego w Poznaniu;
- Pan Piotr Bogdan Broda – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach;
- Pani dr hab. Elżbieta Czarny-Drożdżewski – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, profesor Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie;
- Pan dr Mirosław Piotr Gdesz – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;

- Pani Jolanta Małgorzata Górską – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku;
- Pan dr Mariusz Artur Kotulski – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie;
- Pan dr Maciej Andrzej Mitera – sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie;
- Pan dr Tomasz Witold Sobecki – radca prawny – Okręgowa Izba Radców Prawnych w Toruniu;
- Pan dr hab. Krzysztof Sobieralski – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, profesor Uniwersytetu Wrocławskiego;
- Pani dr hab. Diana Ewa Trzcńska – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, profesor Uniwersytetu Gdańskiego;
- Pani Agnieszka Edyta Wilczewska-Rzepecka – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez: Panią Elżbietę Czarny-Drożdżejko, Pana Piotra Bogdana Brodę, Panią Agnieszkę Edytę Wilczewską-Rzepecką, Panią Jolantę Małgorzatę Górską, Pana Mariusza Artura Kotulskiego i Pana Mirosława Piotra Gdesza, Krajowa Rada Sądownictwa odpowiednio uchwałami: nr 184/2024 z dnia 12 marca 2024 r., nr 192/2024 z dnia 13 marca 2024 r., nr 193/2024 z dnia 13 marca 2024 r., nr 198/2024 z dnia 18 marca 2024 r., nr 199/2024 z dnia 18 marca 2024 r. i nr 201/2024 z dnia 18 marca 2024 r. umorzyła postępowania wszczęte z ich zgłoszeń.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269 ze zm. – dalej: ustawa o KRS).

W dniu 11 marca 2024 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej, objęte niniejszym konkursem.

Dwóch członków zespołu nie stawiało się na posiedzenie zespołu. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył, zawiadomiony o terminie w związku z kandydowaniem osoby wykonującej zawód radcy prawnego, przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych. Członkowie zespołu, po wnikliwym zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, przeanalizowali je i omówili szczegółowo wszystkie kandydatury. Przewodnicząca zespołu zarządziła przerwę w posiedzeniu zespołu celem wysłuchania kandydatów na posiedzeniu plenarnym Rady.

W dniu 18 marca 2024 r. odbyło się publiczne wysłuchanie kandydatów przed Radą. W tym dniu przeprowadzono w trybie wideokonferencji rozmowę z Panem Sławomirem Stanisławem Wojciechowskim i bezpośrednią rozmowę z Panem Krzysztofem Sobieralskim, który osobiście uczestniczył w posiedzeniu Rady. Pan Tomasz Witold Sobecki oraz Pani Diana Ewa Trzcńska za uprzedzeniem poinformowali Biuro Krajowej Rady Sądownictwa o rezygnacji z udziału w wysłuchaniu, zaś Pan Szymon Jędrzej Blok i Pan Maciej Andrzej Mitera nie stawili się na wysłuchaniu oraz nie wniesli o odroczenie wysłuchania, o wysłuchanie w innym terminie, czy też o wysłuchanie w trybie wideokonferencji. Rada odstąpiła od wysłuchania tych kandydatów odpowiednio uchwałami: nr 214/2024 z dnia 21 marca 2024 r., nr 215/2024 z dnia 21 marca 2024 r., nr 212/2024 z dnia 21 marca 2024 r. i nr 2013/2024 z dnia 21 marca 2024 r.

Po przeprowadzeniu publicznych wysłuchań, zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa na posiedzeniu 19 marca 2024 r. – z uwagi na nieobecność dwóch członków zespołu – posiedzenie odroczył. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył, zawiadomiony o terminie w związku z kandydowaniem osoby wykonującej zawód radcy prawnego, przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych.

W dniu 21 marca 2024 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2022 r. poz. 358. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył, zawiadomiony o terminie w związku z kandydowaniem osoby wykonującej zawód radcy prawnego, przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych. Członkowie zespołu omówili kandydatury i – po stwierdzeniu, że wszyscy kandydaci spełniają warunki formalne – przeprowadzili naradę w celu zajęcia stanowiska w sprawie rekomendacji Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatów na dwa wolne stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, objęte tym konkursem. W wyniku

przeprowadzonej narady członkowie zespołu ocenili, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. W głosowaniu członków zespołu kandydatura: Pana Szymona Jędrzeja Bloka uzyskała 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, Pana Macieja Andrzeja Mitery uzyskała 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, Pana Tomasza Witolda Sobeckiego uzyskała 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, Pana Krzysztofa Sobieralskiego uzyskała 4 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, Pani Diany Ewy Trzcńskiej uzyskała 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, a Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego uzyskała 4 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”. W wyniku głosowania rekomendację zespołu uzyskał Pan Krzysztof Sobieralski oraz Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski.

Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia. Zespół uwzględnił także wytyczną z art. 6 § 1 pkt 6 w zw. z art. 7 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2492 ze zm. – dalej: p.u.s.a.), tj. – wymóg wyróżniania się przez kandydatów na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej.

W uzasadnieniu stanowiska zespół stwierdził, że, dokonując rekomendacji, wziął pod uwagę drogę zawodową kandydatów, w tym doświadczenie orzecznicze i staż zawodowy, aktywność naukową, działalność dydaktyczną, a także poziom wiedzy kandydatów w dziedzinie prawa administracyjnego oraz w dziedzinach związanych ze stosowaniem prawa administracyjnego.

Pan Krzysztof Sobieralski legitymuje się stopniem naukowym doktora habilitowanego i bogatym dorobkiem naukowym z zakresu prawa i postępowania administracyjnego a ponadto posiada doświadczenie orzecznicze, zdobyte w samorządowym kolegium odwoławczym i wojewódzkim sądzie administracyjnym, jak również – w ramach delegacji – w Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski wykazuje się wieloletnim

doświadczeniem orzecznictwem, zdobytym zarówno w sądownictwie powszechnym, jak i administracyjnym, orzekając – od 2004 r. – w wojewódzkim sądzie administracyjnym oraz w ramach delegacji w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej. Obydwaj kandydaci – jako jedyni spośród wszystkich uczestników niniejszego postępowania – wzięli udział w wysłuchaniu przed Krajową Radą Sądownictwa i, w ocenie zespołu, podczas rozmowy potwierdzili swoją wiedzę oraz postawę etyczną i cechy osobowościowe predestynujące ich do objęcia urzędu sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Zespół uznał, że Pan Krzysztof Sobieralski i Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski są kandydatami najbardziej wyróżniającymi się w tym postępowaniu nominacyjnym. Rekomendowani kandydaci w najwyższym stopniu spełniają kryterium wyróżniania się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej.

Ustaliwszy, że kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 7 p.u.s.a., Krajowa Rada Sądownictwa dokonała ich oceny, kierując się w szczególności kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, tj. uwzględniła doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do kart zgłoszeń. Rada uwzględniła także wymóg wyróżniania się przez kandydatów na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa – dzieląc stanowisko zespołu – uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pana Krzysztofa Sobieralskiego i Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej.

II

Charakterystyka kandydatów

Pan Krzysztof Sobieralski urodził się 13 sierpnia 1973 r. we Wrocławiu. W 1997 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim z wynikiem bardzo dobrym, uzyskując tytuł magistra. Od 1 października 1997 r. rozpoczął studia doktoranckie w Zakładzie Postępowania Administracyjnego i Sądownictwa Administracyjnego i uchwalał

Rady Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 15 kwietnia 2002 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Wznowienie postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym” oraz po złożeniu przepisanych egzaminów, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Przez cały okres studiów doktoranckich prowadził zajęcia dydaktyczne ze studentami. W okresie od 8 grudnia 1997 r. do 31 maja 2004 r. (tj. także w okresie studiów doktoranckich) pracował w Urzędzie Miejskim we Wrocławiu (w Wydziale Podatków i Opłat w Dziale Prawno-Organizacyjnym), kolejno na stanowiskach: starszego referenta, samodzielnego referenta, specjalisty i głównego specjalisty. Po ukończeniu studiów doktoranckich otrzymał w dniu 1 października 2002 r. mianowanie, na czas nieokreślony, na stanowisko adiunkta w Instytucie Nauk Administracyjnych na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, w którym obecnie pracuje na stanowisku profesora Uniwersytetu. Od 15 września 2004 r. do 31 stycznia 2013 r. był adiunktem w Katedrze Administracji Publicznej (Kierownik tej Katedry) w Dolnośląskiej Wyższej Szkole Służb Publicznych „Asesor” a od 1 lutego 2013 r. do 30 września 2014 r. – w Katedrze Administracji Publicznej Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu. Od 1 maja 2004 r. do 23 lipca 2019 r. był członkiem Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu (początkowo pozaetatowym, a od 15 marca 2005 r. – etatowym). Z dniem 1 grudnia 2009 r. został powołany do pełnienia funkcji koordynatora działów orzecznich Kolegium. Pełnił także funkcję Rzecznika Odpowiedzialności Dyscyplinarnej a w dniu 12 grudnia 2013 r. została przyjęta jego rezygnacja z tej funkcji w związku z jego wyborem przez Zgromadzenie Ogólne Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu na członka Komisji Dyscyplinarnej. Z dniem 20 lipca 2016 r. został powołany przez Prezesa Rady Ministrów w skład Rady Krajowej Szkoły Administracji Publicznej na okres 5 lat. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 czerwca 2019 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Uchwałą Rady Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 23 września 2019 r., na podstawie dotychczasowych osiągnięć naukowych ze szczególnym uwzględnieniem monografii pt.: „Rozpoznanie sprawy sądowoadministracyjnej”, uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie – nauki prawne. Od 2019 r. jest Kierownikiem Zakładu Postępowania Administracyjnego i Sądownictwa Administracyjnego na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego (powierzenie pełnienia tej funkcji do 31 sierpnia 2024 r.). Jest również Kierownikiem Podyplomowych

Studiów Egzekucji Administracyjnej na tym Wydziale. Od 1 czerwca 2023 r. został delegowany do orzekania w Izbie Gospodarczej Naczelnego Sądu Administracyjnego (pełna delegacja).

Posiada uprawnienia członka rad nadzorczych spółek, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem, na podstawie wpisu do Bazy kandydatów prowadzonej przez Ministra Skarbu Państwa. Jest stypendystą Komitetu Badań Naukowych. Był członkiem Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej (SEAP) oraz współpracownikiem i doradcą naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji publicznej. Występował w charakterze trenera na szkoleniach pracowników organów administracji publicznej i podmiotów komercyjnych. Uczestniczył jako recenzent w egzaminach magisterskich i licencjackich, a także w przewodach doktorskim i habilitacyjnym. Brał udział w konferencjach naukowych zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, w tym jako wygłaszający referaty. W latach 1999–2000 dwukrotnie wyjeżdżał na stypendia naukowe w Katedrze Prawa Administracyjnego Uniwersytetu w Bochum. Jest autorem szeregu (ponad 100) pozycji naukowych z zakresu prawa i postępowania administracyjnego.

Przy dokonywaniu oceny Pana Krzysztofa Sobieralskiego uwzględniono całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Kandydat zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski urodził się 25 sierpnia 1961 r. w Łodzi. W 1988 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Łódzkim, uzyskując tytuł magistra. Od 1 września 1988 r. do 30 października 1990 r. odbywał etatową aplikację sądową w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Łodzi. Od 30 listopada 1990 r. jako asesor sądowy wykonywał powierzone obowiązki orzecznicze w Sądzie Rejonowym w Łodzi. Od 14 grudnia 1992 r. do 26 października 2000 r. orzekał jako sędzia sądu rejonowego, a od 26 października 2000 r. jako sędzia Sądu Okręgowego w Łodzi. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 lipca 2004 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Decyzją Kolegium Sądu, podjętą na posiedzeniu 24 lutego 2005 r., został przydzielony do wykonywania obowiązków orzeczniczych w Wydziale II tego Sądu. Od 1 lutego do 31 marca 2006 r. był delegowany, w pełnym wymiarze czasu, do orzekania w Wydziale Ogólnoadministracyjnym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Z dniem 1 marca 2007 r. został powołany na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Z dniem 1 lutego 2021 r. zrzekł się tej funkcji. Był delegowany

– w wymiarze jednej sesji w miesiącu – do orzekania w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego: od 1 stycznia do 30 czerwca i od lipca do 31 grudnia 2013 r., w styczniu 2014 r., od 1 października do 31 grudnia 2015 r., od 1 stycznia do 31 marca i w czerwcu 2016 r., od 1 lutego do 31 marca 2017 r. oraz od 1 stycznia do 31 marca 2018 r.

Uczestniczył w konferencjach organizowanych dla sędziów sądów administracyjnych.

Przy dokonywaniu oceny Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego uwzględniono całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Kandydat zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Szymon Jędrzej Blok urodził się 29 sierpnia 1978 r. w Poznaniu. W 2002 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu z wynikiem dobrym, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 2002–2005 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu, we wrześniu 2005 r. złożył egzamin sędziowski z łączną oceną dobrą. Od 11 października 2005 r. do 31 stycznia 2006 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu. Z dniem 1 lutego 2006 r. został mianowany asesorem sądowym i do 30 maja 2007 r. pełnił czynności sędziowskie w Sądzie Rejonowym w Wolsztynie, początkowo w II Wydziale Karnym, a następnie w VI Wydziale Grodzkim, w którym pełnił obowiązki Przewodniczącego Wydziału (sprawy karne, karno-skarbowe, wykroczeniowe oraz egzekucyjne). W okresie od 31 maja do 31 grudnia 2007 r. – jako asesor sądowy – pełnił obowiązki sędziowskie w Sądzie Rejonowym w Poznaniu, w którym od 4 października 2007 r. powierzono mu pełnienie obowiązków Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Karnego. W związku ze zniesieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu, od 1 stycznia 2008 r. pełnił czynności sędziowskie w Sądzie Rejonowym Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – w VIII Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 marca 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu. W okresie od 1 września 2010 r. do 31 grudnia 2013 r. orzekał w VI Wydziale Ubezpieczeń Społecznych. Z dniem 1 stycznia 2014 r. został delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Poznaniu, z prawem przewodniczenia w sprawach rozpoznawanych przez ten Sąd w pierwszej instancji w składzie jednego sędziego i dwóch ławników albo w składzie jednego sędziego. Orzekał w VIII Wydziale Ubezpieczeń Społecznych. Od 1 lipca 2015 r. był delegowany do orzekania w VIII Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 grudnia 2015 r. został powołany do pełnienia urzędu

na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu. Orzeka w VIII Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pełniąc funkcję Zastępcy Przewodniczącego Wydziału. Orzekał w ramach delegacji w III Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Był członkiem zgromadzenia ogólnego, a także powierzono mu obowiązki sędziego wizytatora w celu sporządzenia opinii. Od 5 lipca 2021 r. został powołany na patrona koordynatora ds. aplikacji Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 marca 2022 r. został powołany na Przewodniczącego Komisji ds. aplikacji komorniczej przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą w Poznaniu. Jest autorem publikacji: „Niekonsekwencje ustawodawcy” – „Rzeczpospolita nr 2/9/2003 oraz trzech glos: do uchwały Sądu Najwyższego z 30 listopada 2004 r. – I KZP 26/04 – Przegląd Sądowy 2005/9/179, do postanowienia Sądu Najwyższego z 26 lutego 2004 r. – I KZP 44/03 – Przegląd Sądowy 2004/10/118, do uchwały Sądu Najwyższego z 26 listopada 2003 r. – I KZP 30/03 – Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych 2004/1/157.

Przy dokonywaniu oceny Pana Szymona Jędrzeja Bloka uwzględniono całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Kandydat nie stawiał się na wysłuchanie przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Maciej Andrzej Mitera urodził się 19 marca 1973 r. w Łodzi. W 1997 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim z wynikiem bardzo dobrym, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1997–1999 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku, we wrześniu 1999 r. złożył egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. W latach 1999–2000 pracował jako konsultant prawny w „Świt” sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie. Z dniem 6 marca 2000 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał w V Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 marca 2003 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie. Początkowo orzekał w V Wydziale Karnym a od 1 kwietnia 2004 r. – w II Wydziale Grodzkim. Od 1 stycznia 2006 r. do 28 lipca 2011 r. pełnił czynności administracyjne w Ministerstwie Sprawiedliwości (główny specjalista w Departamencie Organizacyjnym), w ramach udzielonych delegacji. W związku ze zmianami organizacyjnymi w sądownictwie, z dniem 1 stycznia 2006 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie. Został przydzielony do VII Wydziału Grodzkiego (nie podjął obowiązków orzeczniczych w uwagi na delegowanie

do Ministerstwa Sprawiedliwości). Od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2008 r. pełnił obowiązki sędziego w Sądzie Okręgowym w Tarnowie (w wydziale karnym odwoławczym) – w wymiarze jednej sesji w miesiącu – w ramach delegacji udzielanych przez Ministra Sprawiedliwości. Wobec ustania delegacji do Ministerstwa Sprawiedliwości z dniem 29 lipca 2011 r. został przydzielony do pełnienia czynności służbowych w V Wydziale Karnym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie, gdzie orzekał do 2013 r. Z dniem 1 lipca 2013 r. został skierowany do orzekania w VII Wydziale Wykonywania Orzeczeń Sądu Okręgowego w Warszawie. Od 18 stycznia 2016 r. do 6 lutego 2018 r. ponownie był delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości (główny specjalista w Departamencie Legislacyjnym). Z dniem 7 lutego 2018 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie. Został skierowany do wykonywania czynności w V Wydziale Karnym. Od 7 lutego 2018 r. pełnił funkcję Prezesa tego Sądu. Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 marca 2018 r. został wybrany na członka Krajowej Rady Sądownictwa. Funkcję tę pełnił przez 4 lata.

Legitymuje się stopniem naukowym doktora nauk prawnych (praca doktorska z zakresu historii prawa pt.: „Położenie prawne obywateli II RP w Generalnej Guberni w świetle rozporządzeń Hansa Franka”, została ona później opublikowana pod zmienionym tytułem jako książka). Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2018 r. został powołany w skład Komisji Egzaminacyjnej Nr 4 do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości z siedzibą w Warszawie. W tym samym roku został powołany do pełnienia funkcji Przewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Zawodowej Tłumaczy. Posiada wieloletnie doświadczenie dydaktyczne, zdobyte podczas prowadzenia zajęć dla studentów i aplikantów oraz wykładów na zlecenie m.in. Wydawnictwa C.H. Beck, czy Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Realizuje obowiązek podnoszenia kwalifikacji zawodowych, uczestnicząc w szkoleniach, licznych stażach, konferencjach.

Przy dokonywaniu oceny kandydatury Pana Macieja Andrzeja Mitery uwzględniono całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Kandydat nie stawił się na wysłuchanie przed Krajową Radą Sądownictwa.

Pan Tomasz Witold Sobecki urodził się 16 czerwca 1977 r. w Toruniu. W latach 1997–2002 był zatrudniony na stanowisku dyrektora biura w Biurze Poselskim Anny Elżbiety Sobeckiej w Toruniu. W 2001 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim z wynikiem dobrym plus, uzyskując tytuł magistra. W okresie od marca 2003 r. do marca 2004 r. odbył aplikację kontrolerską, zorganizowaną

przez Najwyższą Izbę Kontroli, i w marcu 2004 r. złożył egzamin kontrolerski z wynikiem bardzo dobrym. Od 1 września 2002 r. jest zatrudniony w Najwyższej Izbie Kontroli w Delegaturze NIK w Bydgoszczy, początkowo jako inspektor kontroli państwowej, przy czym od 1 maja 2004 r. – na podstawie mianowania. Z dniem 1 kwietnia 2006 r. został mianowany na stanowisko starszego inspektora kontroli państwowej. Od 1 lipca 2007 r. Prezes Najwyższej Izby Kontroli powierzył mu (na jego prośbę) wykonywanie obowiązków służbowych na stanowisku głównego specjalisty kontroli państwowej w Departamencie Strategii Kontrolnej Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie, a następnie (na swoją prośbę) został przeniesiony do Delegatury NIK w Bydgoszczy. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 10 lutego 2009 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Wkład Senatu w rozwój prawa wyborczego III Rzeczypospolitej” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 grudnia 2009 r. został powołany na stanowisko komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu. W latach 2010–2016, w trakcie korzystania z urlopu bezpłatnego w Najwyższej Izbie Kontroli, pracował jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu. Od 1 lipca 2016 r. zajmuje stanowisko Radcy Prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Z dniem 1 stycznia 2020 r. Prezes Najwyższej Izby Kontroli powierzył mu pełnienie obowiązków Dyrektora Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Bydgoszczy. Dwukrotnie został przez Marszałka Sejmu powołany na Członka Kolegium NIK, po raz pierwszy w lipcu 2017 r., a następnie we wrześniu 2020 r. Z dniem 15 listopada 2021 r. został powołany na członka Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Bydgoszczy. Od 2021 r. został zatrudniony na stanowiska adiunkta Instytutu Nauk Prawnych Szkoły Wyższej (obecnie Akademii) Wymiaru Sprawiedliwości w Warszawie. Prowadzone przez niego zajęcia obejmują prawo karne i administracyjne. W latach 2007–2010 wykonywał – na podstawie umowy cywilnoprawnej zlecenia – czynności w kancelarii adwokackiej adw. Magdaleny Grochowskiej w Toruniu. Na własny wniosek, uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w Toruniu z dnia 28 listopada 2016 r. został wpisany na listę adwokatów Kujawsko-Pomorskiej Izby Adwokackiej w Toruniu. W swoim wniosku Pan Tomasz Witold Sobiecki zaznaczył, że domaga się wpisu na listę osób nie wykonujących zawodu i uzyskał taki wpis. Uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Toruniu z dnia 12 grudnia 2016 r. został wpisany na listę radców prawnych tej Izby. Od dnia 1 czerwca 2017 r. wykonuje zawód radcy prawnego.

W 2005 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie rachunkowości i zarządzania finansami w Wyższej Szkole Bankowej w Toruniu, z wynikiem bardzo dobrym, a w 2006 r. – w tej samej Szkole – studia podyplomowe w zakresie audytu wewnętrznego i kontroli finansowej, z wynikiem dobrym. W 1993 r. – jako wolny słuchacz – ukończył Katolickie Podyplomowe Studium Dziennikarstwa. Posiada doświadczenie dydaktyczne: w latach 2011–2014 był zatrudniony jako starszy wykładowca w Toruńskiej Wyższej Szkole Przedsiębiorczości (prowadzone zajęcia obejmowały prawo: cywilne, karne i administracyjne). W 2019 r. prowadził zajęcia dydaktyczne na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego w Katedrze Prawa Finansowego z doktorantami oraz ze studentami na kierunku stacjonarnych studiów administracji (prowadzone zajęcia obejmowały prawo administracyjne). Jest autorem lub współautorem publikacji prawniczych, w tym monografii naukowych, artykułów tematycznych, rozdziałów w książkach. Był recenzentem prac naukowych. Uczestniczy w różnych formach szkolenia zawodowego, w tym w konferencjach naukowych, również jako współorganizator.

Kandydat posiada bardzo dobre opinie, w tym wystawione m.in. przez: p.o. Dyrektora Biura Organizacyjnego Najwyższej Izby Kontroli, Prorektora ds. dydaktycznych Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, Prezesa Sądu Rejonowego w Toruniu. Otrzymywał również wyróżnienia w postaci nagród pieniężnych. Do dokumentacji załączył także informacje, że: Rada Naukowa Uniwersytetu Opolskiego w dniu 24 marca 2022 r. podjęła uchwałę w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie – nauki prawne, jest Członkiem i Sekretarzem Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, w latach 2016–2020 był Członkiem Komisji rozstrzygającej zastrzeżenia zgłoszone do wystąpień pokontrolnych, w latach 1998–2000 odbył staż w Kancelarii Prawniczej w zakresie specyfiki pracy biura a w latach 2001–2005 – staż w Kancelarii Radcy Prawnego – w zakresie zapoznawania się z przepisami z szeroko rozumianego prawa gospodarczego, jako Sekretarz Kolegium Najwyższej Izby Kontroli współorganizował seminarium naukowe, które odbyło się w dniu 22 września 2021 r. podczas posiedzenia Kolegium NIK, prowadził szkolenia wewnętrzne dla pracowników NIK, recenzował dwa artykuły w Biuletynie Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL, brał udział w trzech projektach współpracy bliźniaczej realizowanych przez NIK w najwyższych organach kontroli: Albanii (2016–2018), Azerbejdżanu (2017–2020) i Palestyny (od 2021 r.), w 2019 r. został odznaczony przez Prezydenta RP Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Przy dokonywaniu oceny kandydatury Pana Tomasza Witolda Sobeckiego uwzględniono całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Kandydat zrezygnował z wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa. W dniu 12 marca 2024 r. przesłał drogą elektroniczną swoją autoprezentację oraz zagadnienie prawne, z którymi Krajowa Rada Sądownictwa się zapoznała.

Pani Diana Ewa Trzeńska urodziła się 29 kwietnia 1977 r. w Gdyni. W 2000 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Gdańskim z wynikiem bardzo dobrym, uzyskując tytuł magistra. Od listopada 2001 r. do sierpnia 2004 r. pracowała na stanowisku specjalisty w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Gdańsku (Dział Administracyjno-Prawny) a w marcu 2004 r. dodatkowo na zlecenie jako specjalista do spraw umów w Energa Gdańska Kompania Energetyczna S.A. Po odbyciu w latach 2000–2003 pozaetadowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Gdańsku, w kwietniu 2003 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. W latach 2003–2007 odbyła zaoczne studia doktoranckie w Katedrze Prawa Gospodarczego Publicznego i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Gdańskiego. Z dniem 1 kwietnia 2004 r. rozpoczęła pracę jako asystent sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Gdańsku a z dniem 1 lipca 2005 r. – jako referendarz sądowy w tym Sądzie. Obowiązki orzecznicze wykonywała w Wydziale II. W latach 2005–2006 prowadziła zajęcia dydaktyczne, w ramach umowy o dzieło, w Katedrze Prawa Gospodarczego Publicznego i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Gdańskiego. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 26 listopada 2007 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Obowiązki przedsiębiorców na gruncie ustawy – Prawo ochrony środowiska” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. W latach 2007–2013 była pozaetatowym członkiem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu a od czerwca 2009 r. – konsultantem naukowym w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku, prowadzącym szkolenia urzędników z zakresu prawa administracyjnego, ochrony środowiska i ochrony przyrody. Równolegle, w latach 2008–2013, była zatrudniona na stanowisku adiunkta w Wyższej Szkole Zarządzania w Gdańsku oraz pracowała – na podstawie umów o dzieło – jako wykładowca z zakresu prawa ochrony środowiska w Kaszubsko-Pomorskiej Wyższej Szkole w Wejherowie, zaś w latach 2008–2009, w ramach umowy o dzieło, jako wykładowca z zakresu prawa ochrony środowiska w Powszechnej Wyższej Szkole Humanistycznej Pomerania w Chojnicach. Od października 2013 r. do chwili obecnej jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Gdańskiego, początkowo jako adiunkt, a od 28 listopada 2019 r. – jako profesor uczelni (Katedra Prawa Gospodarczego Publicznego i Ochrony Środowiska).

Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 15 kwietnia 2019 r., na podstawie osiągnięcia naukowego pt.: „Prawo planowania i zagospodarowania przestrzennego z perspektywy środowiska i jego ochrony” oraz oceny aktywności naukowej, uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 maja 2019 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku.

W 2000 r. odbyła studia podyplomowe z zakresu prawa europejskiego oraz prawa angielskiego. Uzyskała nagrodę I stopnia Rektora Uniwersytetu Gdańskiego za wyniki w nauce (1997 r.) oraz nagrodę Wydawnictwa Lex za wynik ogólny w nauce (2000 r.). W latach 2006–2013 prowadziła szkolenia z zakresu prawa administracyjnego, postępowania administracyjnego, ochrony środowiska i ochrony przyrody (w ramach umowy o dzieło). Jest autorką i współautorką licznych publikacji naukowych, w tym podręczników, komentarzy, monografii i artykułów, w tym w języku angielskim, a także glos do wyroków sądów administracyjnych (NSA, WSA). W ramach Programu Lex Nawigator sporządziła szereg opracowań (schematów) dotyczących procedur z zakresu postępowania administracyjnego. Uczestniczy w konferencjach naukowych zarówno ogólnopolskich, jak i międzynarodowych, także jako prelegentka czy współorganizatorka.

Kandydatka do dokumentacji załączyła także m.in. informacje, że: od września do października 2021 r. odbyła w Chorwacji (Zagrzeb – Zadar) staż zagraniczny związany z udziałem w dwutygodniowym szkoleniu zorganizowanym dla sędziów sądów państw Unii Europejskiej, pełni funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego Uniwersytetu Gdańskiego ds. nauczycieli akademickich na kadencję 2021–2024, jest członkiem zarządu Stowarzyszenia Edukacji Administracji Publicznej, a także informację o aktywności naukowej w przewodach doktorskich i habilitacyjnych.

Przy dokonywaniu oceny kandydatury Pani Diany Ewy Trzcińskiej uwzględniono całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji. W dniu 13 marca 2024 r. kandydatka poinformowała, że rezygnuje z wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa i poprosiła o wykorzystanie przy rozpatrywaniu jej kandydatury materiałów z postępowania dotyczącego konkursu ogłoszonego w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 1047.

Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że wszyscy kandydaci posiadają niezbędne kwalifikacje zawodowe uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, jednakże – w niniejszej procedurze konkursowej – wyłącznie

Pan Krzysztof Sobieralski i Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski spełniają wszystkie kryteria wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie do powołania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

III

Porównanie kandydatów

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę. Od stanu faktycznego konkretnej sprawy zależy, jakie kryteria są stosowane przez Radę w danym postępowaniu, w szczególności co do rozpatrywanych łącznie kryteriów, na które składają się: kwalifikacje, doświadczenie zawodowe oraz dane potwierdzające zdobycie umiejętności dodatkowych.

Uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej, spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru, a zatem zadaniem Rady było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Kryteria oceny kandydatów przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa

Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła kwalifikacje merytoryczne, wyróżnianie się wiedzą w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, dorobek naukowy oraz doświadczenie zawodowe kandydatów, w tym orzecznicze i zdobyte w trakcie orzekania podczas delegacji w Naczelnym Sądzie Administracyjnym.

Pan Krzysztof Sobieralski posiada bardzo bogaty dorobek naukowy koncentrujący się na zagadnieniach dotyczących prawa administracyjnego. Jest doktorem habilitowanym nauk społecznych w dyscyplinie – nauki prawne i profesorem Uniwersytetu, pełni funkcję Kierownika Zakładu Postępowania Administracyjnego i Sądownictwa Administracyjnego na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego oraz jest Kierownikiem Podyplomowych Studiów Egzekucji Administracyjnej na tym Wydziale. Posiada imponujący dorobek naukowy w postaci licznych (ponad stu) publikacji

z zakresu postępowania administracyjnego, sądowoadministracyjnego, egzekucyjnego, w tym monografii, glos do wyroków NSA, WSA, dzieł o charakterze systemowym, artykułów w czasopiśmie, a także publikacji w języku angielskim oraz jest współautorem komentarza dla praktyków do Kodeksu postępowania administracyjnego. Równolegle do kariery naukowej – Pan Krzysztof Sobieralski zdobył doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa administracyjnego, rozpoczynając swoją drogę zawodową w 1997 r. od pracy w Urzędzie Miejskim. Kandydat ten – poza bardzo bogatym przygotowaniem teoretycznym – dysponuje również doświadczeniem orzecznictwem jako sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu a uprzednio – przez kilkanaście lat – członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu (początkowo pozaetatowy, a następnie etatowy), a zatem wykazuje się także znaczącym i szerokim doświadczeniem praktycznym w stosowaniu prawa administracyjnego. Z opisu jego stanowiska w samorządowym kolegium odwoławczym wynika m.in., że zakres jego koordynacji obejmował w szczególności takie działy orzecznictwa Kolegium, jak: drogi publiczne, prawo przewozowe i transportowe, egzekucja administracyjna pieniężna i niepieniężna (w zakresie całej właściwości Kolegium), fundacje i stowarzyszenia, pełnienie funkcji z wyboru czy opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Jako przewodniczący składów orzekających sprawował nadzór nad orzecznictwem w niemal całym zakresie właściwości rzeczowej Kolegium. Prezes tego Kolegium stwierdził, że sprawy podejmowane przez kandydata w znacznej części były sprawami o charakterze precedensowym lub istotnie skomplikowanymi procesowo, przez co sporządzane przez niego rozstrzygnięcia nierzadko wyznaczały kierunki orzecznictwa Kolegium. W okresie pracy w Samorządowym Kolegium Odwoławczym we Wrocławiu kandydat był wielokrotnie nagradzany przez Prezesa tego Kolegium za osiągnięcia w pracy zawodowej i wzorowe wykonywanie obowiązków, przejawiające się wysoką wydajnością orzecznictw. Rada uwzględniła także, że kandydat ten zdobył doświadczenie orzekając w ramach w Naczelnym Sądzie Administracyjnym. W ocenie Rady Pan Krzysztof Sobieralski wyróżnia się zarówno dorobkiem naukowym, jak i bogatym doświadczeniem zawodowym, w tym także orzecznictwem na szczeblu wojewódzkiego sądu administracyjnego i Naczelnego Sądu Administracyjnego, a profesjonalny sposób prezentacji podczas wysłuchania potwierdził, że kandydat jest znawcą prawa oraz postępowania administracyjnego i zasługuje na objęcie stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski od prawie 20 lat jest sędzią wojewódzkiego sądu administracyjnego, a przed objęciem tego urzędu przez kilka lat – po odbyciu etatowej aplikacji

sądowej – orzekał jako asesor sądowy, sędzia sądu rejonowego, a następnie sędzia sądu okręgowego w wydziałach cywilnych zarówno procesowych, jak i nieprocesowych. Jego ogólny staż orzeczniczy sięga zatem ponad 30 lat, co – na tle pozostałych uczestników niniejszego postępowania – w znaczący sposób wyróżnia jego kandydaturę. Z opinii sporządzonej przez Przewodniczącą Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi wynika, że kandydat swoją aktywność zawodową koncentruje wokół zagadnień związanych z zakresem właściwości Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, do której należą sprawy z zakresu: budownictwa, gospodarki mieniem, gospodarki wodnej, komunalizacji mienia, środowiska, zagospodarowania przestrzennego, rolnictwa i leśnictwa, wywłaszczenia, kościołów, przejęcia mienia, pomocy społecznej, kombatanów, kultury fizycznej, kultury i sztuki, ochrony danych osobowych, informacji publicznej, ochrony informacji niejawnych, świadczenia w drodze wyjątku. Rada uwzględniła również dane statystyczne obrazujące pracę orzeczniczą kandydata w ostatnich latach, z których wynika m.in. bardzo dobra terminowość sporządzanych uzasadnień. Ponadto, kandydat ten zdobył doświadczenie orzekając w ramach delegacji w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego. Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski wykazuje się zatem bogatym i zróżnicowanym praktycznym doświadczeniem w stosowaniu prawa administracyjnego, w tym przede wszystkim wieloletnim doświadczeniem orzeczniczym. Podnosi również stale swoje kompetencje zawodowe poprzez uczestnictwo w konferencjach dla sędziów sądów administracyjnych. W ocenie Rady kandydat ten – podobnie jak Pan Krzysztof Sobieralski – w najwyższym stopniu wypełnia kryteria wyboru na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego – posiada bowiem zarówno szeroką wiedzę, jak i bogate doświadczenie zawodowe – doświadczenie orzecznicze. Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski profesjonalnie zaprezentował swoją kandydaturę podczas wysłuchania i potwierdził, że jest bardzo dobrym kandydatem do objęcia stanowiska sędziowskiego w Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Dowiódł tym samym swoich wyjątkowych predyspozycji do pełnienia urzędu, na który aspiruje w tym konkursie.

Krajowa Rada Sądownictwa, po wnikliwym zapoznaniu się z całością dokumentacji zgromadzonej w niniejszym postępowaniu nominacyjnym, stwierdziła, że pozostali kandydaci posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, jednak – w świetle wszystkich kryteriów wyboru – nie okazali się kandydatami tak wyróżniającymi się, jak Pan Krzysztof Sobieralski i Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski.

Pan Szymon Jędrzej Blok jest sędzią o kilkunastoletnim stażu orzecznictwa (2006 r. – asesor sądowy, 2009 r. – sędzia sądu rejonowego, 2015 r. – sędzia sądu okręgowego). Zdobył także doświadczenie orzecznictwa w ramach orzekania podczas delegacji w sądzie apelacyjnym. Orzekał w pionie karnym oraz w pionie pracy i ubezpieczeń społecznych. Jest autorem publikacji. Posiada zatem doświadczenie orzecznictwa jedynie w sądownictwie powszechnym, co – w porównaniu z Panem Krzysztofem Sobieralskim i Panem Sławomirem Stanisławem Wojciechowskim, w aspekcie wszystkich kryteriów wyboru, plasuje jego kandydaturę niżej w tym konkursie. Pan Maciej Andrzej Mitera – podobnie jak Pan Szymon Jędrzej Blok – swoje doświadczenie orzecznictwa zdobył w sądach powszechnych. Orzekał w wydziałach karnych. Wprawdzie legitymuje się stopniem naukowym doktora nauk prawnych oraz posiada doświadczenie dydaktyczne, jednak – w odróżnieniu od wybranych przez Radę kandydatów – nie wyróżnia się ani praktycznym doświadczeniem w stosowaniu przepisów prawa administracyjnego ani działalnością naukową i dlatego jego kandydatura nie uzyskała poparcia Rady *in gremio*. Obydwaj kandydaci nie wykazali, że wyróżniają się wiedzą w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Ich ścieżki zawodowe związane są z sądownictwem powszechnym, a z materiałów sprawy nie wynika, aby podejmowali się aktywności naukowej związanej z dziedziną szeroko rozumianego prawa administracyjnego. Pan Tomasz Witold Sobiecki posiada stopień naukowy doktora nauk prawnych a swoje doświadczenie zawodowe skoncentrował przede wszystkim na pracy w Najwyższej Izbie Kontroli (od 2002 r., z kilkuletnim epizodem wykonywania zawodu komornika sądowego), kolejno awansując w jej strukturze, jak również wykonując zawód radcy prawnego, jednak jego ogólny dorobek naukowy – mimo że bogaty – nie wyróżnia go na tyle, aby uznać jako kandydaturę za bardziej odpowiednią niż Pana Krzysztofa Sobieralskiego i Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego. Pani Diana Ewa Trzecińska zaś, która legitymuje się stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk prawnych, jest profesorem uczelni i posiada znaczący dorobek naukowy w postaci publikacji, jednak mniejszy niż Pan Krzysztof Sobieralski, specjalizuje się przede wszystkim w Prawie ochrony środowiska i jej aktywność naukowa nie jest bardziej wyróżniająca niż Pana Krzysztofa Sobieralskiego a jej łączny staż orzecznictwa w zakresie prawa i postępowania administracyjnego, obejmujący kilkuletnią pracę w charakterze referendarza sądowego oraz jako pozaetatowy członek samorządowego kolegium odwoławczego a obecnie sędzia wojewódzkiego sądu administracyjnego, nie stanowi przeciwwagi dla ogólnego stażu w praktycznym stosowaniu przepisów z zakresu prawa

administracyjnego, kwalifikacji i predyspozycji merytorycznych Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że kandydatka ta – w przeciwieństwie do Pana Krzysztofa Sobieralskiego i Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego – nie orzekała w ramach delegacji w Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Mimo zatem dostrzeżenia przez Radę wielu walorów kandydatury Pani Diany Ewy Trzcińskiej, nie została ona przedstawiona z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziowskie w tej procedurze konkursowej. Ze zgromadzonych materiałów nie wynikają okoliczności wyróżniające Pana Szymona Jędrzeja Bloka, Pana Macieja Andrzeja Miterę, Pana Tomasza Witolda Sobeckiego i Panią Dianę Ewę Trzcińską w stopniu uzasadniającym przedstawienie ich kandydatur z wnioskiem o powołanie. Osoby te nie uzyskały tak dużego poparcia Rady, jak Pan Krzysztof Sobieralski i Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski. Wprawdzie wszyscy uczestnicy postępowania posiadają odpowiednie doświadczenie wskazujące, że spełniają wymogi formalne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, jednak Rada uznała, że to wybrani kandydaci wyróżniają się w stopniu uzasadniającym przedstawienie ich Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie.

Wszyscy kandydaci niewątpliwie wykazują się bardzo bogatym doświadczeniem zawodowym a ich praca jest wysoko oceniana. Rada jednak, kierując się szczególną rolą sądów administracyjnych polegającą na kontroli działalności administracji publicznej, przy wyborze najlepszych kandydatur miała na uwadze przede wszystkim ponadprzeciętną wiedzę zarówno teoretyczną, jak i praktyczną w zakresie stosowania przepisów szeroko pojętego prawa administracyjnego w obszarach działalności publicznej, doświadczenie zawodowe, w tym orzecznicze i zdobyte w ramach delegacji w Naczelnym Sądzie Administracyjnym, działalność naukową oraz ogólny staż pracy związanej z prawem administracyjnym. Powyższe okoliczności zadecydowały o uznaniu, że kandydatury Pana Szymona Jędrzeja Bloka, Pana Macieja Andrzeja Miterę, Pana Tomasza Witolda Sobeckiego i Pani Diany Ewy Trzcińskiej nie zostały przedstawione z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa najlepszym przygotowaniem zawodowym do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej w tej procedurze konkursowej dysponują Pan Krzysztof Sobieralski i Pan Sławomir Stanisław Wojciechowski, którzy posiadają bardzo wysokie kwalifikacje merytoryczne oraz odpowiednie doświadczenie zawodowe, a także wszechstronną, rozległą,

stale pogłębianą wiedzę prawniczą, którą umiejętnie wykorzystują w praktyce zawodowej, dające rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 maja 2023 r. [I NKRS 13/23, LEX nr 3579299] stwierdził, że wybór kandydatów do objęcia urzędu sędziego należy „do wyłącznej kompetencji Krajowej Rady Sądownictwa i Radzie przysługuje w tym zakresie szeroka władza dyskrecjonalna. Uznanie Rady oznacza, że w określonym stanie faktycznym kilka alternatywnych decyzji dotyczących wyboru najlepszego kandydata może być dopuszczalnych, a sama okoliczność, że zewnętrzny obserwator (w tym Sąd Najwyższy) innego kandydata postrzegałby jako lepszego, nie jest wystarczająca dla stwierdzenia sprzeczności uchwały z prawem. Swoboda wyboru osób, które zostaną przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim nie jest jednak nieograniczona; wybór kandydatów nie może być arbitralny i odrywać się od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji.”.

Żadne z ustawowo przewidzianych kryteriów oceny kwalifikacji kandydatów do pełnienia urzędu sędziego nie ma charakteru decydującego, ani też nie jest wymagane uszeregowanie kandydatów w oparciu o każde z nich. Decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów [Wyrok SN z 6 lipca 2022 r., I NKRS 30/22, LEX nr 3389875]. Z uwagi na charakter konkursowy postępowania nominacyjnego samo spełnienie warunków ustawowych przez kandydata nie musi automatycznie skutkować rekomendowaniem na dane stanowisko sędziowskie. Natomiast uznanie ich za niewystarczające w określonym postępowaniu nominacyjnym na konkretne stanowisko sędziowskie nie oznacza, że nie zostały uwzględnione lub pominięte. Rada dokonując oceny kandydatów ubiegających się do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego posiada znaczną swobodę, żadne bowiem z przyjętych kryteriów nie ma charakteru decydującego, ponieważ – jak podkreśla się w orzecznictwie – o rekomendacji konkretnego kandydata decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania kryteriów. W myśl art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. Przepis art. 35 ust. 2 ustawy o KRS określa kryteria ustawowe, jakie należy brać pod uwagę w postępowaniu nominacyjnym (ocenę kwalifikacji kandydata, doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia,

jak również opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów). Rada jest uprawniona do samodzielnego doboru kryteriów oceny przyjętych w danej procedurze nominacyjnej i ustalania hierarchii ich ważności z punktu widzenia konkursu na konkretne stanowisko sędziowskie [Wyrok SN z 1 grudnia 2021 r., I NKRS 81/21, LEX nr 3284827].

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pana Krzysztofa Sobieralskiego i Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego zdecydowało w szczególności: w odniesieniu do Pana Krzysztofa Sobieralskiego stopień naukowy doktora habilitowanego, imponujący dorobek naukowy z zakresu prawa i postępowania administracyjnego oraz doświadczenie orzecznicze, zdobyte w samorządowym kolegium odwoławczym i wojewódzkim sądzie administracyjnym, jak również – w ramach delegacji – w Naczelnym Sądzie Administracyjnym, z powodzeniem łączone z bogatą aktywnością naukowo-dydaktyczną, zaś odnośnie do Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego najdłuższy spośród wszystkich uczestników niniejszego postępowania staż orzeczniczy i bogaty dorobek zawodowy w tym zakresie, obejmujący wieloletnie i różnorodne doświadczenie zawodowe, w tym zdobyte na gruncie prawa administracyjnego doświadczenie orzecznicze, także w trakcie orzekania w ramach delegacji w Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Obydwaj kandydaci wyróżniają się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, co potwierdził również sposób ich prezentacji podczas wysłuchania przed Radą.

IV

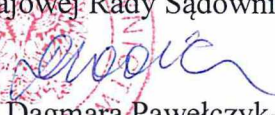
Wyniki głosowania Rady

W głosowaniu na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa dnia 21 marca 2024 r. oddano na:

- Pana Szymona Jędrzeja Błoka 1 głos „za” oraz 1 głos „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 13 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- Pana Macieja Andrzeja Miterę 5 głosów „za” oraz 1 głos „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 14 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- Pana Tomasza Witolda Sobeckiego 3 głosy „za” oraz 1 głos „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 13 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- Pana Krzysztofa Sobieralskiego 12 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” (oddano ogółem 13 głosów), zatem jego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów;
- Panią Dianę Ewę Trzcinską 5 głosów „za” oraz 1 głos „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 14 głosów), zatem jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;
- Pana Sławomira Stanisława Wojciechowskiego 15 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się” (oddano ogółem 15 głosów), zatem jego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów.

Tym samym Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę, jak na wstępie.

 Przewodniczący
 Krajowej Rady Sądownictwa

 sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka

POUCZENIE

Zgodnie z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego, od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem.